U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Ondřeje Mrákoty a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **Egeria, z. s.,** se sídlem Obchodní 1324, Otrokovice, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje,** se sídlem tř. Tomáše Bati 21, Zlín, **za účasti:** I. Povodí Moravy, s. p., se sídlem Dřevařská 932/11, Brno, II. Ředitelství silnic a dálnic ČR, se sídlem Na Pankráci 546/56, Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 3. 2018, č. j. KUZL 1397/2018, sp. zn. KUSP 1397/2018 ŽPZE-ID, o nesouhlasu Krajského soudu v Ostravě s postoupením této věci Krajským soudem v Brně,

takto:

K projednání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 38 A 4/2018 **je příslušný** Krajský soud v Brně.

Odůvodnění:

[1] Žalobou podanou dne 28. 5. 2018 u Krajského soudu v Brně se žalobce domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo k odvolání žalobce v části změněno rozhodnutí Městského úřadu Holešov, odboru výstavby, rozvoje a životního prostředí ze dne 21. 11. 2017, č. j. HOL-25769/2015/ŽP/PP, sp. zn. 5214/2015/ŽP/PP, jímž bylo mj. povoleno kácení 6 stromů a 60 m^2 porostu keřů v trvalém záboru stavby *„Dálnice D49, stavba 4901 Hulín - Fryšták“*, tak, že byla nově stanovena podmínka pro termín kácení po nabytí právní moci stavebního povolení předmětné stavby; ve zbytku bylo prvostupňové rozhodnutí potvrzeno a odvolání žalobce zamítnuto.

[2] Krajský soud v Brně dospěl k závěru, že není k řízení místně příslušný, a proto věc postoupil usnesením ze dne 7. 8. 2018, č. j. 62 A 81/2018 - 98, Krajskému soudu v Ostravě. Uvedené odůvodnil tím, že žaloba byla podána proti rozhodnutí vydanému v rámci postupu souvisejícího s urychlením výstavby dopravní infrastruktury podle § 1 odst. 1 a 2 písm. a) zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, v relevantním znění (dále jen „zákon o urychlení výstavby infrastruktury“), a proto je v souladu s § 7 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), ve znění účinném od 1. 1. 2018, kdy nabyl účinnosti zákon č. 225/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další

související zákony (dále jen „novela č. 225/2017 Sb.“), k projednání a rozhodnutí o žalobě příslušný Krajský soud v Ostravě. V uvedeném ohledu Krajský soud v Brně odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2015, č. j. 1 As 13/2015 - 295 (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

[3] Krajský soud v Ostravě předložil dne 31. 8. 2018 spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o místní příslušnosti podle § 7 odst. 6 s. ř. s., neboť nesouhlasí s postoupením věci. Upozornil na to, že § 7 odst. 4 s. ř. s. nezakládá místní příslušnost Krajského soudu v Ostravě k přezkumu všech rozhodnutí vydaných v režimu zákona o urychlení výstavby infrastruktury, ale pouze rozhodnutí o umístění či povolení stavby dopravní infrastruktury. Výlučná místní příslušnost se tedy netýká v dané věci přezkoumávaného rozhodnutí orgánu životního prostředí o povolení kácení dřevin. Prvostupňovým orgánem v projednávaném případě je Městský úřad Holešov, který se nachází v obvodu Krajského soudu v Brně.

[4] Nejvyšší správní soud tedy musí posoudit otázku, u kterých řízení je ve smyslu § 7 odst. 4 s. ř. s. založena výlučná příslušnost Krajského soudu v Ostravě.

[5] Podle § 7 odst. 4 s. ř. s. ve znění novely č. 225/2017 Sb. je k řízení o žalobě proti rozhodnutí, kterým se umisťuje nebo povoluje stavba dopravní infrastruktury podle § 1 odst. 2 písm. a) nebo b) zákona o urychlení výstavby infrastruktury, příslušný Krajský soud v Ostravě. O těchto žalobách vede řízení specializovaný senát.

[6] Ustanovení § 1 odst. 1 zákona o urychlení výstavby infrastruktury znělo do 31. 12. 2017, tj. před účinností novely č. 225/2017 Sb., následovně: *„Tento zákon upravuje postup v souvislosti s urychlením výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací.“*

[7] K uvedenému znění zákona se váže rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2015, č. j. 1 As 13/2015 - 295, na který odkazoval Krajský soud v Brně a v němž zdejší soud citovanému ustanovení vytknul, že není dostatečně určité. Dále lze z citovaného rozsudku dovodit názor zdejšího soudu, že pod pojem *„postup v souvislosti s urychlením výstavby“* lze vedle územního řízení a řízení o vydání stavebního povolení podřadit také řízení o povolení kácení dřevin, přičemž skutečnost, že se působnost zákona o urychlení výstavby infrastruktury na dané řízení vztahuje, musí vyjít najevo ve správním řízení, resp. musí být zřejmá ze správního rozhodnutí.

[8] Ustanovení § 1 odst. 1 zákona o urychlení výstavby infrastruktury doznalo s účinností novely č. 225/2017 Sb. terminologických změn, v důsledku kterých je v něm nyní výslovně uvedeno, že zákon o urychlení výstavby infrastruktury *„upravuje postupy při přípravě, umisťování a povolování staveb dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací a uvádění těchto staveb do užívání s cílem urychlit jejich majetkoprávní přípravu, umisťování, povolování a povolování jejich užívání, jakož i vydávání podmiňujících podkladových správních rozhodnutí, a urychlení následného soudního přezkumu všech správních rozhodnutí v souvislosti s těmito stavbami“* (resp. od 1. 9. 2018 *„upravuje postupy při přípravě, umisťování a povolování staveb dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, při získávání práv k pozemkům a*

stavbám potřebných pro uskutečnění uvedených staveb a uvádění těchto staveb do užívání s cílem urychlit jejich majetkoprávní přípravu, umisťování, povolování a povolování jejich užívání, jakož i vydávání podmiňujících podkladových správních rozhodnutí, a urychlení následného soudního přezkumu všech správních rozhodnutí v souvislosti s těmito stavbami"). Podle § 1 odst. 2 písm. a), b) zákona o urychlení výstavby infrastruktury se dopravní infrastrukturou pro účely tohoto zákona rozumí stavby dálnic nebo silnic I. třídy a stavby dráhy celostátní nebo stavby s nimi související. Podle § 2 odst. 1 zákona o urychlení výstavby infrastruktury vztahuje-li se na řízení zákon o urychlení výstavby infrastruktury, příslušný úřad v oznámení o zahájení řízení poučí účastníky o této skutečnosti.

[9] Z výše uvedeného je zcela zřejmé, že (nejen) v rámci zákona o urychlení výstavby infrastruktury je třeba rozlišovat postupy (fáze) při přípravě, umisťování a povolování staveb. Stavební záměr se umísťuje v územním řízení, v němž dochází k posouzení záměru z hlediska jeho zasazení do území a uzpůsobení veřejným zájmům v území; ve stavebním řízení se potom pozornost soustředí na posuzování obsahu projektové dokumentace, který je rozhodující pro kvalitu a řádné provedení stavby, přičemž výsledkem je rozhodnutí o povolení stavby (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 4. 2011, č. j. 9 As 5/2011 - 171, ze dne 14. 10. 2015, č. j. 1 As 249/2014 - 37). Územní a stavební řízení, popř. alternativní procesy nahrazující uvedená řízení, se vedou podle stavebního zákona. Od umisťování a povolování staveb je třeba odlišit „*postupy při přípravě staveb*", jimiž se rozumí celá řada řízení a postupů dle různých právních předpisů, které jsou součástí přípravy realizace stavby. Za takový postup lze považovat také řízení o povolení kácení dřevin dle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v relevantním znění.

[10] Jak již bylo uvedeno výše, § 7 odst. 4 s. ř. s. zakládá výlučnou příslušnost Krajského soudu v Ostravě toliko k řízení o žalobě proti rozhodnutí, kterým se *umisťuje* anebo *povoluje stavba dopravní infrastruktury podle § 1 odst. 2 písm. a) nebo b)* zákona o urychlení výstavby infrastruktury. Z textu citovaného ustanovení je zcela zřejmé, že se nevztahuje na rozhodnutí vydaná v rámci postupů při *přípravě* jakékoliv stavby infrastruktury [a ani na rozhodnutí vydaná při *umisťování* anebo *povolování* záměrů dopravní infrastruktury dle § 1 odst. 2 písm. c) a d), vodní infrastruktury dle odst. 3, energetické infrastruktury dle odst. 4 a infrastruktury elektronických komunikací dle odst. 5 zákona o urychlení výstavby infrastruktury], u kterých i nadále platí obecná pravidla místní příslušnosti (§ 7 odst. 2 s. ř. s.). Nejedná se přitom o opomenutí zákonodárce, ale o záměr přenést na specializovaný soudní senát u Krajského soudu v Ostravě toliko rozhodování o mnohdy nadstandardně složitých územních a stavebních řízeních ve věcech klíčových staveb dopravní infrastruktury, od čehož si zákonodárce slibuje zefektivnění, zrychlení, ale též zkvalitnění jejich soudního přezkumu (viz pozměňovací návrh poslance L. Oklešťka č. 5910 k návrhu zákona rozeslaného jako sněmovní tisk 927 dne 3. 10. 2016, na jehož základě došlo novelou č. 225/2017 Sb. k výše popsané změně § 7 odst. 4 s. ř. s.: „*V zájmu zefektivnění, zrychlení, ale též zkvalitnění soudního přezkumu se navrhuje zavést výlučnou místní příslušnost Krajského soudu v Ostravě, který by byl jako jediný oprávněný rozhodovat o správních žalobách proti rozhodnutím o umístění a povolení ve věcech záměrů klíčových staveb dopravní infrastruktury. Na tomto soudě by byl pro řízení o tomto okruhu správních žalob zřízen specializovaný senát, popř. senáty. Toto je odůvodněno nadstandardní složitostí*

a komplexností řízení v těchto věcech. Krajský soud v Ostravě byl zvolen po konzultacích s některými soudci s ohledem na optimální rozložení nápadů žalob v poměru k počtu soudců.“).

[11] Z výše uvedeného plyne, že bez ohledu na to, zda Městský úřad Holešov vydal rozhodnutí o povolení kácení dřevin v režimu zákona o urychlení výstavby infrastruktury či nikoliv, není v dané věci založena výlučná příslušnost Krajského soudu v Ostravě ve smyslu § 7 odst. 4 s. ř. s. Sídla Městského úřadu Holešov a žalovaného spadají do obvodu Krajského soudu v Brně, který je tak příslušný k řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného o odvolání proti rozhodnutí o povolení kácení dřevin (§ 7 odst. 2 s. ř. s.).

[12] Již pouze nad rámec nezbytného posouzení Nejvyšší správní soud poznamenává, že z obsahu správního spisu ani z napadených rozhodnutí správních orgánů nelze dovodit, že na předmětné řízení se vztahuje zákon o urychlení výstavby infrastruktury. Uvedená skutečnost totiž nevyšla najevo ve správním řízení a není zřejmá ani z napadených správních rozhodnutí (opětovně srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2015, č. j. 1 As 13/2015 - 295, resp. § 2 odst. 1 zákona o urychlení výstavby infrastruktury ve znění novely č. 225/2017 Sb.).

[13] Na základě všeho výše uvedeného Nejvyšší správní soud shledal důvodným nesouhlas Krajského soudu v Ostravě s postoupením věci, a proto v souladu s § 7 odst. 6 s. ř. s. rozhodl tak, že k řízení je místě příslušný Krajský soud v Brně. Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o této otázce jsou soudy vázány.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. září 2018

Mgr. Ondřej Mrákota
předseda senátu